

FB 20160706

Bij beschikking van 25 januari 2016 is X de financiële bijdrage 2016 van € 790,- (categorie 1) in rekening gebracht. Namens X (hierna: “belanghebbende”) tekent u bezwaar aan tegen genoemde beschikking.

In geschil is de hoogte van de aan belanghebbende opgelegde financiële bijdrage ter dekking van de kosten van de NOvA voor kalenderjaar 2016. Belanghebbende verzoekt voor de financiële bijdrage 2016 te worden ingedeeld in categorie 2 (€ 259,-).

Ondergetekende is als juridisch adviseur gemandateerd voor het nemen van beschikkingen die verband houden met bezwaar tegen beschikkingen inzake vergoedingen aan de Nederlandse orde van advocaten als bedoeld in paragraaf 2.1 van de Verordening op de advocatuur (hierna: “Voda”).

Hierna volgt de behandeling van de in bezwaar aangevoerde gronden, resulterend in de beslissing op bezwaar.

Procesverloop

Bij e-mailbericht 22 januari 2016 is belanghebbende de beschikking van 25 januari 2016 gezonden.

Bij e-mailbericht van 31 januari 2016 maakt belanghebbende bezwaar tegen de beschikking van 25 januari 2016.

Bij brief van 21 maart 2016, tevens verzonden per e-mail van dezelfde datum, wordt belanghebbende verzocht nadere stukken over te leggen en te berichten of hij (telefonisch) wil worden gehoord.

Bij e-mailbericht van 2 mei 2016 met bijlagen voert belanghebbende nadere gronden aan. Voorts verwijst belanghebbende naar de gronden die in bezwaar en beroep zijn aangevoerd inzake de financiële bijdrage 2015, welke gronden, voor zoveel toepasselijk, als hier herhaald en ingelast moeten worden beschouwd.

Bij uitspraak van 3 maart 2016 heeft de rechtbank Den Haag het beroep, ingesteld tegen de beslissing op bezwaar van 4 juni 2015 inzake de financiële bijdrage 2015, ongegrond verklaard (zie productie 1).

Bij uitspraak van 24 mei 2016 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vervolgens het tegen de uitspraak van genoemde rechtbank ingestelde hoger beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Op 13 juni 2016 is belanghebbende telefonisch gehoord; het verslag is bijgevoegd (zie productie 2).

Bij brief van 17 juni 2016, tevens verzonden per e-mail van gelijke datum, is belanghebbende medegedeeld dat de beslistermijn met zes weken wordt verdaagd.

Toetsingskader

Het bezwaar wordt beoordeeld met inachtneming van de navolgende regelgeving:

- artikel 32, tweede lid, van de Advocatenwet is de grondslag voor het jaarlijks in rekening brengen van de financiële bijdrage aan de leden van de NOvA;
- artikel 2.26 van de Voda bepaalt dat de advocaat die op 1 januari van enig kalenderjaar op het tableau staat ingeschreven voor dat jaar de financiële bijdrage ten volle verschuldigd is ter dekking van de door de NOvA te maken kosten, bedoeld in artikel 32, tweede lid, van de Advocatenwet;
- artikel 2.27 van de Voda houdt – voor zover hier van belang – in dat het college van afgevaardigden jaarlijks een voorstel doet voor de hoogte van de financiële bijdrage, die kan verschillen naar gelang van de hoogte van het bruto-inkomen uit arbeid van de

advocaat in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de financiële bijdrage is verschuldigd;

- artikel 2, eerste lid, van de Regeling op de advocatuur (hierna: “Roda”) houdt de hoofdregel in: elke advocaat wordt ingedeeld in categorie 1;
- artikel 2, tweede lid, onderdelen a en b, van de Roda bepaalt in welke gevallen de advocaat in aanmerking komt voor indeling in categorie 2, zijnde een korting in verband met de draagkracht van de advocaat;
- artikel 2, vierde lid, van de Roda houdt in dat het bepaalde in het eerste en tweede lid, onderdeel a, van dit artikel van overeenkomstige toepassing is op de advocaat, ingeschreven ingevolge artikel 16h van de Advocatenwet;
- artikel 3, eerste en derde lid, van de Roda geeft aan op welke wijze het bruto-inkomen uit arbeid wordt berekend;
- artikel 4 van de Roda bepaalt welke bewijsmiddelen moeten worden overgelegd om in aanmerking te komen voor categorie 2.

Het bezwaar

Belanghebbende voert ter motivering van het bezwaar de volgende gronden aan:

(i) De in bezwaar en beroep aangevoerde gronden inzake de vaststelling van de financiële bijdrage 2015 worden als hier ingelast beschouwd en zijn – met aanpassing van het kalenderjaar - als volgt samen te vatten:

niet in Nederland gegenereerd praktijkinkomen kan en mag niet de grondslag zijn voor de categorie-indeling ten behoeve van de vaststelling van de financiële bijdrage 2016 wegens strijd met

- het territorialiteitsbeginsel en daarmee strijd met de Wet algemene bepalingen, met artikel 43 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden en met artikel 56 van het EU Werkingsverdrag;
- het gelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel;
- de ratio van de financiële bijdrage, leidend tot détournement de pouvoir, door het betrekken van het door eiser in 2014 in Duitsland gegenereerde bruto-inkomen uit arbeid bij het in Nederland gegenereerde bruto-inkomen uit arbeid in 2014;
- het uitgangspunt dat geen dubbele heffing mag plaatsvinden.

(ii) Ter aanvulling op de onder (i) opgenomen schending van het gelijkheidsbeginsel wordt aangevoerd dat kantoorogenoten van belanghebbende in het verleden in gelijke situaties anders zijn behandeld.

(iii) Ingevolge artikel 4:84 juncto artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: “Awb”) leidt onverkorte toepassing van artikel 2.26 van de Voda tot onevenredige gevolgen voor belanghebbende in verhouding tot de met de beschikking van 25 januari 2016 te dienen doelen.

Bespreking van de in bezwaar aangevoerde gronden

Uitgangspunt voor de behandeling van het bezwaar is het niet weersproken feit dat belanghebbende Rechtsanwalt naar Duits recht is en sinds 16 juni 2014 op grond van artikel 16h van de Advocatenwet is ingeschreven op het tableau.

Ter zake van de financiële bijdrage 2015 in bezwaar en beroep besproken gronden (i)

De hierboven genoemde gronden behoeven geen bespreking meer nu de rechtbank deze bij uitspraak van 3 maart 2016 ongegrond heeft bevonden. De uitspraak is in kracht van gewijsde gegaan wegens de kennelijk niet-ontvankelijkverklaring door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van het tegen de uitspraak van de rechtbank ingestelde hoger beroep. Geen feiten of omstandigheden zijn aangevoerd of gebleken die thans aanleiding geven tot een ander oordeel.

Gelijkheidsbeginsel (ii)

In de uitspraak van de rechtbank Den Haag, onder rechtsoverweging 6, wordt gerefereerd aan twee kantoorogenoten – eveneens Rechtsanwalt naar Duits recht en “16h-advocaat” – aan wie in 2006 bij nader inzien een lagere financiële bijdrage is opgelegd. Bij gebreke van enige onderbouwing heeft de rechtbank uitgesproken dat het beroep van belanghebbende op in relevante zin gelijke gevallen niet kan baten.

Thans zijn als bijlagen bij het bezwaarschrift stukken overgelegd ten bewijze dat deze kantoorogenoten in gelijke situaties anders zouden zijn behandeld dan belanghebbende. De bijlagen zien op de in het kalenderjaar 2005 uitgevoerde steekproef en op de financiële bijdragen 2011 en 2012.

Om tweëerlei reden, hierna toegelicht, kan van gelijke gevallen geen sprake zijn. Daarbij wordt aangetekend dat de desbetreffende kantoorgenoten Y en Z als “16h-advocaat” waren ingeschreven gedurende de periode oktober 2001 tot 1 januari 2012 respectievelijk oktober 2001 tot 1 januari 2015. Belanghebbende staat sinds juni 2014 op het tableau.

-

1. Categorie-indeling tot 2011

Als productie 3 zijn bijgevoegd de Besluiten tot vaststelling financiële bijdrage 2010, 2011 en 2012. Uit artikel 2 van deze besluiten blijkt dat de systematiek betreffende de vaststelling van de hoogte van de financiële bijdrage is aangepast met ingang van het kalenderjaar 2011. Vóór 2011 gaf de advocaat een verklaring af waarop hij aankruiste in welke categorie hij zijns inziens moest worden ingedeeld als hij van mening was dat hij in verband met de hoogte van zijn bruto-inkomen niet de hoogste financiële bijdrage was verschuldigd (zie productie 4). Op grond van bedoelde verklaring volgde de vaststelling van een lagere financiële bijdrage. De Nederlandse orde van advocaten (hierna: “NOvA”) voerde op deze afgegeven verklaringen een steekproefsgewijze controle uit. Dit blijkt uit de redactie artikel 7a van het Besluit tot vaststelling financiële bijdrage 2010: “De Algemene Raad kan van de advocaat die op de voet van een van de artikelen 2 t/m 6 een schriftelijke verklaring heeft afgelegd, verlangen dat binnen een bepaalde termijn een verklaring van een registeraccountant of een accountant-administratie consulent wordt overgelegd die de opgave van een dergelijke verklaring bevestigt.” Viel men niet in de steekproef dan betekende dat dat indeling plaatsvond conform de verklaring van de advocaat. Op basis van de door hen afgegeven verklaringen zijn de twee kantoorgenoten van belanghebbende niet in de hoogste categorie ingedeeld.

Nu belanghebbende eerst per 14 juni 2014 op het tableau is ingeschreven en de hiervoor uiteen gezette systematiek voor het bepalen van de hoogte van de financiële bijdrage per 1 januari 2011 niet meer van kracht is, is reeds op die grond geen sprake van gelijke gevallen.

1. Categorie-indeling vanaf 2011

Vanaf 2011 geldt dat de vaststelling van een lagere financiële bijdrage slechts mogelijk is als de advocaat met zijn aangifte inkomstenbelasting dan wel met een accountantsverklaring aantoont dat zijn bruto-inkomen gelijk is aan dan wel lager is dan € 32.500,-. Dit betekent dat als een advocaat verzoekt om op basis van zijn inkomen in aanmerking te komen voor een lagere categorie-indeling dit altijd wordt gecontroleerd. Dat geldt ook voor de “16h-advocaat”.

Ook hier geldt dat niet kan worden gesproken van gelijke situaties. Belanghebbende is immers ingevolge artikel 2.26 van de Voda eerst in 2015 de financiële bijdrage verschuldigd. In 2015 stonden de kantoorgenoten van belanghebbende niet meer op het tableau ingeschreven.

Voor zover belanghebbende zich ter zake van de categorie-indeling van Z beroept op het e-mailbericht van 13 februari 2012 wordt geconstateerd dat in genoemd e-mailbericht door het kantoor van belanghebbende is aangegeven welke omzet Z als “16h-advocaat” voor het kantoor heeft gerealiseerd. Op basis van die omzet heeft het kantoor een inschatting gemaakt wat de praktijkwinst zou zijn. Naar aanleiding van die inschatting is Z alsnog ingedeeld in categorie 2 voor de financiële bijdrage 2012.

Nadere beschouwing leert dat indeling in categorie 2 van Z onjuist is geweest, omdat indeling heeft plaatsgevonden op basis van door Z voor zijn kantoor in Amsterdam gerealiseerde omzet en niet op basis van zijn bruto-inkomen in 2010, zoals aangegeven in artikel 2, aanhef en onderdeel a, juncto artikel 5b van het Besluit tot vaststelling financiële bijdrage 2012. Voorts staat vast dat geen van de in artikel 6a van bedoeld Besluit genoemde bewijsmiddelen is overgelegd, noch een Duits equivalent daarvan. Onder verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 3 maart 2016 dient bij de berekening van het bruto-inkomen ook het buiten Nederland verkregen inkomen uit arbeid te worden betrokken.

Met inachtneming van het voorgaande wordt geconcludeerd dat het beroep van belanghebbende op strijd met het gelijkheidsbeginsel, onder verwijzing naar een – naar achteraf blijkt - onjuiste categorie-indeling in 2012 bij een kantoorgenoot, faalt.

Artikel 4:84 juncto artikel 3:4, tweede lid, van de Awb (iii)

Belanghebbende doet een beroep op de inherente afwijkingsmogelijkheid en verwijst daartoe naar artikel 4:84 juncto artikel 3:4, tweede lid, van de Awb. Het verrichten van advocatuurlijke werkzaamheden in Nederland leidt volgens belanghebbende voor de NOvA niet tot extra kosten, welke kosten ingevolge artikel 2.26 van de Voda worden gedekt door de financiële bijdrage van de advocaten die per 1 januari van enig kalenderjaar op het tableau staan, daaronder begrepen de “16h-advocaat”. Belanghebbende stelt zich op het

standpunt dat onverkorte toepassing van artikel 2, vierde lid, van de Roda leidt tot onevenredige gevolgen in verhouding tot de met artikel 2.26 van de Voda te dienen doelen.

Allereerst wordt opgemerkt dat artikel 2.26 van de Voda een algemeen verbindend voorschrift is. Nu artikel 4:84 van de Awb ziet op beleidsregels kan een beroep op genoemd artikel belanghebbende niet baten.

Ook het beroep op artikel 3:4, tweede lid, van de Awb moet worden afgewezen. Volgens deze bepaling mogen de nadelige gevolgen van een besluit – in casu de beschikking van 25 januari 2016, inhoudende indeling in categorie 1 – niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. Artikel 2.26 van de Voda en artikel 2 van de Roda zijn imperatief geformuleerde bepalingen. Daarom kan van een belangenafweging in de zin van artikel 3:4 van de Awb geen sprake zijn. In dit kader wordt nog opgemerkt dat ingevolge artikel 2.26 van de Voda juncto artikel 2, vierde lid, van de Roda het enkele feit dat belanghebbende per 1 januari 2016 op het tableau staat, leidt tot de verschuldigdheid van de financiële bijdrage 2016. In hoeverre en in welke mate het feit dat belanghebbende op het tableau staat voor de NOvA kosten met zich meebrengt, is voor die verschuldigdheid niet relevant.

Besluit

Gelet op het bovenstaande en met inachtneming van de overgelegde stukken en de mondelinge toelichting daarop, wordt het bezwaar tegen de beschikking van 25 januari 2016 ongegrond verklaard en blijft de indeling in categorie 1 gehandhaafd.

De algemene raad van de Nederlandse orde van advocaten,

Namens deze,

mw. mr. M.E. Veenboer

juridisch adviseur

Deze beslissing is verzonden op 6 juli 2016.

Tegen deze beslissing kunnen belanghebbenden binnen zes weken na bekendmaking van deze beslissing beroep instellen overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht.